

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 24.

Z KRAKOWA DNIA 25 MARCA 1829 ROKU WĘ SRODĘ.

— Z Krakowa. —

Publiczność Krakowska dzieląc z całym Chrześcijaństwem bolesne uczucia po narod-
żałowanej stracie Ojca S. Leona XII., bło-
gosławioną Jego pamięć uczciła lieznem ze-
braniem się na żałobne nabożeństwo, odby-
te w Kościele Katedralnym na dniu 20 Mar-
ca. Żołenne po wszystkich Kościołach dzwo-
nów odgłosy, ciągle przez dni siedm zapo-
wiadały poważny ten, a razem rozczulający
obchód. Nabożeństwu przystępny był Szano-
wany Prezes z dostojnym Senatem Rzeczy-
pospolitej Krakowskiej na czele wszystkich
Władz krajowych. Był to budzący przykład
ze strony osób przytyrze Rządu będących,
zdolny zapewne utwierdzić tę niezaprzecz-
oną prawdę, że znanie narodowości dzielić
się nie może od Religii Ojców naszych, któ-
rym ona przewodniczyła do najznakomitszych
czynów. Celebrował JW. X. Biskup Suffra-
gan Zglenicki. Kazanie miał W. JX. Kano-
nik Kot. Przybylski, w którym przedstawił wszy-
wierny obraz prac i poświęcenia się Leona
XII. dla całego Chrześcijaństwa podjętych,
całą rzecz wymownie oddaną zakończył uwa-
gą, że najlepszem uwielbieniem drogiej Je-
go pamięci jest naśladowanie Jego cnót o-

partych na Religii Chrystusowej, której był
najpiętszym widomym stróżem i obrońcą.
Żałobny ten obchód zakończył Wielki Kon-
dukt odśpiewany przez JW. X. Suffragana i
czterech Prałatów Kapituły Krakowskiej.

Z Warszawy d. 16 Marca.

JO. Xiążę Heso-Homburski, Feld-
marszałek Porucznik wojsk Austriackich,
wracając z Petersburga do Wiednia, onegdaj
przybył do tutejszej stolicy; mieszka w Zam-
ku Królewskim.

Przybył także z Petersburga JW. Hra-
bis Alexy Strogonow, Radca Stanu, iadący
do Turynu.

Dnia 30 Stycznia r. b. skończył życie
w Uścimowie, Woiewództwie Lubelskiem,
Filip Haumann, były Jenerał wojsk Pol-
skich. Ciało jego złożono w Opolu, w Pod-
laskiem Woiewództwie, w rodzinnym grobie
Szlubowskich. Żył lat blisko 90. Jenerał
Haumann od Króla Stanisława zaszczytnie
znany, był dowódcą pułku Działyńskich zwa-
nego. Oddalił się później ze służby i
piękny swój żywot w samotności przepędził.

*List obywatela Województwa Lubelskiego
do Redakcyi Pamiętnika Technologicznego.*

P i a s t.

Wyczytawszy w Gazetach Warszawskich wyiątek z pism publicznych Niemieckich, iakoby w Wiedniu więzien wynalazł sposób robienia cukru z siana, śpieszę z doniesieniem do publiczney wiadomości, za pośrednictwem peryodycznego pisma Piasta, iż przed lat 30 nasz rodak Strasser, wielki chemik, mnie osobiście dobrze znany, czas nieiaki mieszkając w okolicach Lublina, robił syrop i cukier z trawy nad-Wieprzney.

Trawa ta nigdzie indziej nie znana, rośnie obficie nad brzegami Wieprza, w miejscach niskich, na wiosnę od wody zalewanych; jest osobliwszego rodzaju, trzyma ona środek między trawą a trzciną, do której jest więcej grubością i kolorem podobna, rośnie na półtora i więcej łokcia wysokości, jest ostra i twarda, a jednakże jest od bydła i koni nadzwyczajnie lubiona, tak, że nieraz zdarzyło mi się widzieć naydelikatniejsze konie porzucające owies, a iakomie tę trzcinę pożerające.

Nie jest mi wiadome nazwisko botaniczne tej trzciny; my ją zowiemy zwykle Siano nad-Wieprzne, wieśniacy Polscy zowią ją Szwarem miodowym, a Ruscy Sołodycią; oba te gminne nazwiska dowodzą własności rośliny. To pewna, iż badył tej trawy urwany i zgnieciony w palcach, wydaie z siebie miazgę lepką i mocno słodką bez żadnego ebrzażu.

Robił Strasser wiele z tą trawą doświadczeń, których lubo w owym czasie obecny, teraz nie pomnę: ile mogę spamiętać powtarzał często :

1) iż mało co mniejby wydała cukru od trzciny Amerykańskiej;

2) iż nie trzeba jej kosić po wiosnie, iak się to zwykle robi, lecz czekać zupełney w iesieni dojrzałości, to jest, aż łożdga czyli badył ciemnego koloru nabierze;

3) iżby może do większej jeszcze daleko doskonałości doszła, gdyby stosownie uprawiana była.

Miał jeszcze Strasser więcej w tej mierze robić doświadczeń, a nawet machinę do gniecenia łożdgy zrobić rozkazał, gdy wyjazd jego do Lwowa, a wkrótce przypadła śmierć, przerwały pasmo tak ciekawych i korzystnych dla kraju doświadczeń, które ja teraz sędzę być moim obowiązkiem do publiczney podać wiadomości, ażaliż ta krajowa roślina nie będzie nam mogła lepiej, niż trudne do uprawy buraki stać się źródłem słodczy i krajowych skarbów.

Kurs Listów Zastawnych

dnia 17 Marca 1829 r.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano zł: 87 gr. 16

Płacono — 87 — 5

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 9 do 10 i pół. — Pszenicy od 24 do 34. — Jęczmienia od 7 i pół do 9. — Owsa od 5 do 6. — Siano furę jednokonną od 10 do 18; parokonną od 24 do 25. — Słomy furę od 4 do 7.

Z Petersburga d. 15 Lutego D. K.

Radca Stroiów, znany z prac archeologicznych, podał był w Marcu roku 1828 Akademii umiejętności projekt do archeograficznej podróży w Rossyi Europeyskiej. Akademia przyjęła w całości ten projekt i uzyskała potwierdzenie N. Pana. Wyprawa

jest już urządzona i wybiera się w podróż. Zamiarem iey jest poznać wszystkie piśmienne pomniki i źródła oyczystey historyi i dyplomatyki, starożytney statystyki, prawoznawstwa i t. p., znajdujące się bądź w xięgozbiorach klasztornych, kościelnych, szkolnych i innych, bądź w dawnych archiwach miejskich, sądowych lub innych. Ponieważ dokumenta historyczne naylepiej dochowały się w tych okolicach, które mniej od innych części Północy na nieprzyjacielskie napady były wystawione, a zatem mniej ucierpiały od ognia i miecza, przeto archeograf obierze sobie szczególniey Rossyją północno-wschodnią za przedmiot swych badań. Wszakże zwiedzi Gubernie środkowe i kilka zachodnich. Pominie zaś Gubernie południowe, w których jeszcze w zeszłym wieku były tylko pola stepowe. Nie przepisuje się archeografowi, żadna szczegółowa marszruta, ale się wkłada na niego obowiązek zwiedzenia wszelkich bibliotek i archiwów i obeznania się z niemi, ułożenia dokładnego spisu znajdujących się w każdej duchowney bibliotece rękopismów, tak, iżby ze wszystkich spisów ułożyć można jeden powszechny. Nieznanych lub ważnych dokumentów, pism i ułamków, sporządzone będą kopie, z wariantami, ieśliby więcej było oryginałów; większe dzieła przekopiewane zostaną w wwiątkach, lub też spisie o nich archeograf krytyczną wiadomość. Potrzebne będą fac similis wszelkich rękopismów mogących posłużyć do ułożenia Słowiańskiej paleografii i dyplomatyki i do autografii historycznych osób. Nie ujdą baczności archeografa sprzęty kościelne, oraz zabytki z czasów pogańskich, i domowego życia starożytnych Słowian. Oprócz tego Dziennik archeografa zawierać będzie wszystko, co spowszechni pod względem wiadomości history-

cznych ściągających się do Rossyi. Umieści tam topografią kronikarzy, dawną ethnologią, starożytne płody sztuki i badania krytyczne. Zakupować będzie dla Akademii rękopisma, starożytne druki, monety i wszelkiego rodzaju starożytności. Akademia uzyskała od Rządu pozwolenie zwiedzenia archiwów krajowych i wyednała dla podróżnych wszelką pomoc i uprzątnienie wszelkich przeszkód. Wyprawa archeograficzna trwać będzie lat 6 do 8, a w 2ch lub 3ch następnych latach zatrudni się P. Stroięw uporządkowaniem zbieranych materyiałów historycznych. P. Stroięw dobrał sobie zdolnych i pilnych towarzyszy, i miał wyjechać w pierwszych dniach Marca z Moskwy do Archangela.

Tęgoż dnia.

Inwalid Ruski umieścił następujący list Xiecia D. do A. H. i B. o Stanie wojska Rossyjskiego na prawym brzegu Dunaju w ciągu terazniejszey zimy. — "Zaczynając od nayodleglejszego stanowiska naszego miasta Prawodi, nie będę opisywał położenia iego i warowni tego ważnego punktu. Wiecie jak ważny jest pod względem wojennym, i jak wiele uczynił wódz naczelny, aby go przywieść do terazniejszego stanu obronnego. Pozostaie mi tylko powiedzieć o położeniu wojska. Miasteczko to dosyć obszerne ma 500 do 600 domów i kilka meczetów. Wszystkie obrócone są na pomieszczenie załogi tamteyszey. Część domów, oddzielona jest dla tych, którzy się zatrudniają wojskiem. Tak więc wszystkie 4ry pułki tam stojące, mają kwatery wygodne i ciepłe. Baraki w redutach są liczne. Lazarety obudwu przegad znajdują się w iednem mieyscu dla pomieszczenia chorych wojskowych, dla których wszystkie potrzeby starannie są dostarczane, a czystość powietrza i mieysca jest

aka, jakiej tylko życzyć można. Kilka łaźni Ruskich, bez których żołnierz nasz nie może się obyć, przynosi ulgę chorym i pokrzepia siły zdrowym. Klimat nie wpływa wcale na zdrowie chorych, i w żadnym pułku nie ma ich więcej jak po 60 ludzi. Meczety obrócone są na składy wojennych zapasów. Cerkiew pięknej budowy przyozdobiona jest obrazami malowanymi w samym Prawodi, lub posiadana przez tamtejsze rodziny Chrześcijańskie. Żołnierze otrzymują codziennie porcyję mięsa i wódki; zapasy żywności wystarczą na kilka miesięcy, a jeszcze więcej ich dowożą. Oprócz tego posiada załoga 400 baranów i do 100 sztuk bydła odbitego na nieprzyjaciela. Jak z jednej strony zwierzchnicy starają się o wygodę wojska, tak z drugiej żołnierze z gorliwością zasługują na ich pochwałę. W powrocie z Prawodi przybyłem do Diwno. Tylko 10 Kozaków towarzyszyło mi, i chociaż w tej okolicy schodzą się drogi z Szumli, Ornautlar i Kostudzi, nie spostrzegłem jednak najmniejszego śladu nieprzyjaciela, który, jak słyhać, rozproszył się po wsiach między Aidos i Szumlą, i otoczony śniegami ponosi niedostatek żywności i furażu, i obciążony jest chorem tak, iż ma się za szczęśliwego, że na niego nie uderzą. Wszystko rozłożone jest w barakach, wewnątrz deskami wybitych. Powietrze jest czyste i drzewa jest podostatkiem, wszystkie baraki pokryte są dachówkami. Dla wystawienia tem wygodniejszych baraków officerskich, całe prawie Diwno przeniesiono do reduct. Ogrody otaczające tę osadę dostarczyły pułkowi mnóstwo czosnku i chrzanu, którego dla zdrowia żołnierze potrzebowali. Lasy napelnione są zwierzyną i trzodą chlewną, która się rozbiegła po wyniesieniu się rodzin Bułgarskich, i która tak zdzioczała, iż zrazu miano wieprze

za dziki. Chorych w Diwnie bardzo mało, a lazaret tamtejszy mieści się w dobrym budynku. Na brzegu rzeki Diwno wystawiono obszerną łaźnię, do której żołnierze chodzą kompaniami. Jenerał Roth chcąc przywieść ulgę żołnierzom w pełnieniu służby, chciał przenieść pułk do Gebedży, ale żołnierze prosili go, aby im wolno było pozostać. Te same wygodę co w Diwnie ma wojsko także w Gebedży. W lazarecie zastałem tylko 22 chorych. W przeciągu ósmo-niedzielnego pobytu wojska w tem stanowisku, liczba chorych nigdy więcej nie wynosiła, i tylko 2ch ludzi umierało. Dowódz żywności z Warny skutecznia się na Limanie i skład ten oddalony jest od pułku tylko o 2 wiorsty. Warną przywiezioną znowu do stanu obronnego. Nie widać w niej już śladu zburzenia, jakie działa nasze zrzędziły. Mocna załoga zajmująca tę twierdzę rozłożona w niej bardzo wygodnie. Przy wieździe do Warny przypomina się Azja Rosyjska. Grecy i Ormianie snują się po ulicach, bazar jest zawsze ludny i napelniony towarami. Odessa zaopatrzyła ją wszelkimi artykułami, należącemi nietylko do najpierwszych potrzeb, ale także mogącemi zaspokoić żądania zbytkowe. Warty w zupełnych mundurach po fornie przekonywają, że wojsko na zimowych łóżach w takim jest stanie, jak gdyby się znajdowało w granicach Rosyi. Główny sztab ma równie wygodne kwatery. Szpital wystawiony jest na 2400 ludzi. Stary dom Baszowski, który składał się z samych rozwalin, pracą naszych żołnierzy, zamienił się w spokojne siedlisko i mieści do 1000 chorych. Z równą wygodą rozkwaterowane jest wojsko w Balczyku i Kowarnie. Szpitale w tych stanowiskach są w dobrym stanie. Podwoły dostarczają im wszystkiego, czego tylko chory żądać może. N. Pan kazał wszy-

stko uczynić co tylko potrzeba dla wygodnego utrzymania szpitali i do utrzymania zdrowia. Bazardzik można teraz policzyć do twierdz. Znajdująca się w nim dywizya nie będzie się obawiała napaści 30,000 nieprzyacielskiego wojska. Trudno było uwierzyć, iżby anie to mogło się stać tak obronem. Nie mówię tylko o warowniach, ale mnie zadziwiło także, iż domy, obszerne ulice i bazar, ukazały się, jak gdyby z chaosa. Wszelkich towarów dostać można w Bazardziku. Kupcy widząc zaprowadzony porządek nieustannie przybywają do tego miasta. Jedność między dowódcami, dobre rozporządzenia, duch wojska, jednym słowem wszystko przewyborne. Znajdowałem się właśnie w Bazardziku podczas przeglądu dywizyi, i nie mogłem się dosyć wydziwić pięknej postawie wojska i zupełności amunicyi. Przegląd pułku Ufimskiego, był taki, iż się zdawało, że wojsko to przybyło dopiero z leż zimowych, z głębi Rosyi. Nie będę wspominał o bliższych punktach, jakie w Bułgaryi wojsko nasze zajmuje. Ma ono liczniejszy środek, jako bliższe naszych granic. Z tego krótkiego opisu możecie widzieć, że znajdujące się na prawym brzegu Dunaju wojsko nie w takim jest położeniu, w jakim się wystawia łatwowierność i nieznalomość istotnej prawdy w zagranicznych dziennikach.,

Z Odessy d. 15 Lutego D. K.

Dziennik tutejszy umieścił następujący list z Jass, pisany dnia 9go Lutego: — „Sławny Czapan-Oglu wysłany z głębi Azji, dla niepokojenia naszych leż zimowych, znękanym jest klęskami, jakich doznał od korpusu Hr. Langerona. Zabrawszy mu dwie twierdze, spalił także jego flotyllę przy Nikopolu. Ten śmiały czyn wykonał niejak

Major Stepanów, znamienity jak się zdaie officer, z 200 ochotnikami. Między 30 statkami i wielkimi szalupami kanonierskimi, z których składała się flotylla Turecka, 29 spłonęło. Wszystko zniszczone, statki, maszyny, sznury, artyllerya i zapasy. Straż Turecka niespodzianie została napadnięta i wyćięta; my żadney prawie nie ponieśliśmy straty. Gdy wybierano ochotników, żołnierze tej dywizyi, bez mała się nie bali o uczestnictwo w tej sprawie.,

Z Tyflis d. 17 Stycznia D. K.
(Z Gazety Tyflijskiej.)

Od linii Kaukaskiej mamy następujące wiadomości: — Według rozporządzenia dowodzącego na linii Kaukaskiej, Jenerała Izidy Emanuela, Nakażny Ataman wojska Czarnomorskiego, Jenerał Major Bezkrowny, razem z Agentem dyplomatycznym, Radcą Stanu Skassi, starał się nakłonić do poddania się Państwu Rosyjskiemu graniczące z Annapa narody Natuhajewskie. Skutkiem tych układów, 59 siedlisk wykonało, podług swego obrządku, przysięgę na zachowywanie spokojnych związków z nami do ukończenia wojny Tureckiej, na pewność zaś wierności dotrzymania przysłali sześciu Amaratów czyli zakładników.

Donoszą z Choi, iż z przyczyny wypłacenia umówionej części 8go kururu kontrybucyi Perskiej, na ośnowie traktatu pokoju Turkmanczajskiego, syn następcy tronu Perskiego Abbasa-Mirzy, Xiążę Bahram Mirza, przybył do Choi, dla obięcia tego obwodu od Rządu Rosyjskiego. Wojska nasze, które w tym obwodzie zostawały, wyruszyły dnia 29 Grudnia r. z. z Choi, i poszły do Baiazetu, dla wzmocnienia lewego skrzydła, działającego przeciw Turkom, pod dowództwem Jenerała Majora Pankratiewa. Dnia

8go Stycznia wojska te powinny były przybyć do wioski Zangezar blisko Balazetu. Tym sposobem obwody Perskie zupełnie teraz przez nas zostały uwolnione.

Z wiadomości, otrzymanych przez nas od granicy Tureckiej, okazuje się, że Turcy w Azji czynią wielkie przygotowania do przyszłej kampanii, a ztąd można wnosić, iż z nastaniem wiosny zaczną bardzo prędko działać wojenne. Powiadają, że w Erzerum, prócz innych wojsk, znajduje się ośm tysięcy regularnej piechoty.

Z Paryża d. 9 Marca.

Wczoraj o godzinie pierwszej z południa przezydował Król na radzie Ministrów.

Przed kilku dniami Xiężna Berry odwiedziła wielką fabrykę fortepianów P. Dietz, syna, w ulicy S. Augustyna, i kazała Kapelmistrzowi Pär zagrać sobie na kilku fortepianach. Podobają im się także bardzo znalezione przez P. Dietz muzyczny instrument, Paliplektron zwany, który odpowiada tonom smyczkowych instrumentów, i odchodząc oświadczyła P. Dietz w pochlebnych wyrazach swoje zadowolenie.

Kapitan Praza, Adjutant Jenerała Hr. Saldanhi, przybył tu dziś z Londynu z piśmem do niego. — W tych dniach przybył Lord Cochrane.

Wdowa po zmarłym Hr. Regnault de St. Jean d'Angely otrzymała 1000 Fr. pensyi.

Byli prefekci Musnier de Converseria, Fauchet, de Montureux i Lemairac, którzy w przeszłym roku od urzędów oddalonymi zostali, otrzymali pensyie od 3 do 4000 Fr.

Młodzi Egipcjanie, którzy uczyli się we Francyi chemii, zdali dnia 5 b. m. examen, w obecności Hr. Chaptal u ich na-

uczyciela P. Gauthier. Uczniowie w liczbie 6 pytaniami byli o wszystkie zasady teoryi i praktyki, musieli okazać i opisać aparaty, potem czynić chemiczne doświadczenia, które z wielką zręcznością wykonali. Mimo trudności tłumaczenia się w języku Francuzkim, wypadł jednak examen w bardzo zaspokajającym sposobie, i szczególnie odznaczyli się Achmet Jussuw, który gdy do Francyi przybył liczył lat 20 i Athmet Czašin 17 lat mający, oba z Kairu. Pomiędzy przysłuchiującemu temu examinowi znajdowało się wielu znakomitych uczonych. Przed odbyciem tego examinu przybyło jeszcze do Francyi na kształcenie 6 chłopców zrodzonych na ostatniej granicy Etyiopii.

Kompozytor Lesuer otrzymał od Króla pozwolenie noszenia udzielony mu przez Wielkiego Xięcia Hesko-Darmstadtskiego order.

Dnia 27 Lutego bryg Kometa w Tulonie odebrał rozkaz do wyjścia pod żagle. Szadzą, iż do Algieru popłynął.

Dziennik Konstytucjonista twierdzi, iż z pewnego źródła odebrał wiadomość, że Cesarz Don Pedro postanowił nieodmiennie wszystkimi sposobami utrzymać prawa swej córki Donna Maryi do tronu Portugalskiego.

Dnia 27 Lutego w Tuluzie umarła Panna Joanna Barbazene mająca 107 lat i 4ry miesiące. Jedną z niej ciotek dożyła także 107 lat. W tych dniach odbyło się w St. Gaudens wesele nowożeńców, z których Pan Młody miał 104 lat, a Panna Młoda 75.

Z Rzymu d. 26 Lutego.

W dniu 18 b. m. Kardynał Fesch, Arcybiskup Lionski, odprawił piątą z dziewięciodniowych exekwii za duszę Papieża Leona XII. Dnia 19, 20 i 21 nastąpiły cztery,

siódme i ósme. Po ostatnich zebrali się Kardynałowie na osobną jeneralną Kongregacyją. Przybywający tu zagraniczni Kardynałowie, wprowadzani zaraz są do *Conclave*.

— Dnia 23. —

Na dziewiątej Kongregacyi Kardynałów wybrano przez tajemne kartki 3 kardynałów, mających mieć staranie o uchodźstwo w *Conclave* i o Klauzurę. Poczem wprowadzeni zostali Posłowie Rossyjski, Neapolitański i Pruski, i mieli mowy do Kollegium S. wyrażające żal Monarchów swoich ze śmierci Papieża, na które Kardynał Dziekan della Somaaglia odpowiedział. Dnia następującego, w Niedzielę, 22 b. m. w obecności Kollegium S., Prałatów i t. d. odprawiono ostatnie nabożeństwo za duszę Leona XII., na którym znajdował się także Król Jmć Bawarski. Pierwszy Kustosze Biblioteki Watykańskiej Angelo Mai miał mowę w języku łacińskim, poczem dano pięć absolucyi nad katafalkiem. Na dziesiątej powszechney kongregacyi, Kardynałowie Dyakonowie, nie mający jeszcze poświęcenia, podali *breve* Papieżkie, pozwalające onym *activam et passivam vocem* podczas wyboru nowego Papieża; wybrano także murarzy i cieśli do *Conclave*. Na tejże samej kongregacyi, Kr. Bawarski Poseł, Baron Malzen miał inowę do Kollegium S., na którą również Kardynał Dziekan odpowiedział. Dnia 23 rano, po skończonem nabożeństwie żałobnem za zmarłego Papieża, udali się Kardynałowie do chóru kaplicy Kościoła Watykańskiego Kardynał Dziekan odprawił uroczyste mszę do Ducha S.; Monsignor Domenico Testa, Sekretarz listów *ad principes*, w mowie łacińskiej przypomniał Kardynałom ważne obowiązki przy wyborze nowego Papieża. Tego samego dnia wieczorem ze-

brali się Kardynałowie w Kościele S. Sylwestra. Mistrz obrzędów, podnósłszy krzyż Papieżki, postąpił ku ołtarzowi pośród dwóch Odzwiernych. Spiewacy kaplicy Papieżkiej zaśpiewali *Veni Creator Spiritus* i po pierwszej wrótce wyszli Kardynałowie z Kościoła przez plac kwirynalny, zajęty milicyją miejską i wojskiem liniowem do pałacu Watykańskiego, w którym przygotowane było *Conclave*.

Szwadron gwardyi miejskiej rozpoczął pochód, a gwardye Szałachecka i Szwaycarów otoczyła Kardynałów; było ich 32ch, mianowicie 5 ze stanu Biskupów, 22 z Kieży, i 5 Kardynałów Dyakonów. Skoro Kardynałowie przybyli do kaplicy Pawła S., skończono hymn *Veni Creator* i odmówiono zwyczajne modły. Tu Kardynał Dziekan zawaławszy: *extra omnes*, miał krótką przemowę do Kollegium S. upominając go, aby było troskliwe w wyborze nowego Pasterza dla Kościoła. Odczytano Apostolskie bule o wyborze Papieża i wszyscy Kardynałowie wykonali przysięgę na zachowanie takowych. Takiey samey przysięgi dopełnili: Gubernator i Kustosze *Conclave*, Jeneralny Podskarbi, Patriarchowie, Arcybiskupi i asystujący Biskupi, Prenotaryusze i t. d. Kardynałowie przybywszy do swoich cel, przyjmowali Ciąło dyplomatyczne, Prałatów i Szlachtę. Nakoniec gdy dano dzwonem trzy zwyczajne znaki, wszyscy obcy opuścili o godzinie 3ciej w nocy *Conclave* i w obecności Kardynałów Capi d'ordine i Marszałka Kościoła S. i Kustosza *Conclave*, przystąpiono do formalney Klauzury. Wczoraj na rozkaz Jeneralnego Wikaryusza Kardynała Placida Zurlo, odczytano podczas wszystkich Mszy kłiektę: *pro eligendo Summo Pontifice*, któ-

za będzie czytana przez cały ciąg opróżnienia Stolicy S.

Z Madrytu d. 1 Marca.

Skazany na śmierć za polityczne mniemanie Jenerał Sotomajor siedział w więzieniu w Granadzie obok kaplicy, w której przygotowywują delikwentów na śmierć. W takim razie używają do tego Kapucynów, którzy zwykli się odmienić. Korzystał z tego rzeczony Jenerał; zrobił z swego płaszcza habit, a z włosów brodę i śmiało wyszedł z więzienia, ukrył się u przyjaciela, a dnia 11 Lutego już znajdował się w Gibraltarze.

W prowincjach Baskich zachodzą odnieś takiego czasu, mimo uwięzienia wielu podjęrzanych osób, zatrwożające poruszenia i obawa buntów.

Z Lizbony d. 21 Lutego.

(Z pism Francuzkich.)

Pod dnem 18 b. m. Don Miguel posłał rozkaz do Porto, aby kończono jak najszybciej sprawy spiskowe w Maju roku zeszłego i wyroki względem nich zaraz uskutecziano. Wyznaczonemu sądowi do rozpoznania spisku wojsk morskich w dniu 9 z. m. nakazano także pośpiech; obwinieni muszą zatem w przeciągu 5 dni złożyć swoją obronę. Oddalonymi zostali Jenerałowie Moura, Brito-Cabreira i Quevedo Pizzaro, i takież los spotkał wielu pułkowników. Cała czynna wojskowa siła Don Miguela nie wynosi do tej chwili, jak 5400 ludzi.

Od brzegów niższej Elby d. 11 Marca.

Na odbytem niedawno w Aalberg jarmarku zakupiono wiele koni, i przeciw dotychczasowemu zwyczajowi, znajdował się

wielu handlujących końmi, którzy nie zwykli dalek na północ zaieżdżać jak do Rangers. Płacono dobre konie 50 do 70 talarów.

Z Sztokholmu piszą pod dnem 27 Lutego: Zima jest u nas ciągle nadzwyczaj tęga; niemielśmy nigdy mniejszego mrozu nad 18 do 20 stopni wedle Reaumur'a. Dnia 22go nadeszły tu poczty z Petersburga pod dnem 2 a z Abo pod dnem 17 b. m. Morze jest ciągle lodem okryte.

Od brzegów Menu d. 10 Marca.

Podług doniesień z kraju Wirtembergskiego na początku Marca, podczas tegorocznej zimy nie było pojedynczo tak wielkich mrozów, jak przed dwiema laty, ale zato trwały mrozy z niewielką przerwą przez dwa miesiące. Lubo ziemia okryta była śniegiem, w wielu jednak w winnicach i mianowicie na początku Stycznia znaczna ilość pniaków przemarzała. Zasiwy oazne pokazywały się mimo tego bardzo pięknie. Podczas tegiego zimne drapieżne zwierzęta zbliżały się aż do wsiów, osobliwie lisy.

Przerwana dnia 7go Stycznia żegluga na Renie rozpoczęła się na nowo od 4go Marca.

Dnia 6go Marca odprawione zostały w Minchen przez Arcybiskupa tamiecznego exekwicie za duszę Papieża Leona XII.

Boieldieu ogłosił w pismach publicznych część, jaką mu z wystawionych we Francyi w roku 1824 ego oper przypadła, a ta wynosi 112,316 franków. Któryż z kompozytorów Niemieckich przez całe życie tyle zyskał!

DODATEK

DO N^{ro} 24.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 25 MARCA 1829 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0°	Therm: czyli stop. zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	U W A G I.
Marc: god: 7	cali lin: 27 9, 032	stopnie — 1. 8	stop: 94	Wschodni słaby	Pogoda	
12	„ 8, 533	+ 3. 9	84	„ „	„ „	
21. 3	„ 7, 937	+ 5. 5	83	„ żadan	„ „	
9	„ 7, 104	+ 0. 3	95	Połud: Za. słaby	„ „	
7	27 5, 937	— 1. 2	91	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	Mgła.
22. 12	„ 5, 229	+ 7. 5	76	„ średni	„ „	
3	„ 4, 862	+ 6. 1	78	Połud: Za. średni	Pochmurno	
9	„ 4, 537	+ 2. 4	95	„ słaby	„ „	Deszcz.
7	27 3, 811	+ 1. 3	95	Połud: Za. słaby	Pochmurno	Snieg z deszczem.
23. 12	„ 4, 093	+ 3. 6	82	„ mocny	„ „	
3	„ 4, 338	— 0. 2	88	Północny mocny	„ „	
9	„ 6, 525	— 4. 6	78	Połud: Ws. mocny	Pogoda z chmur:	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

Z Londynu d. 6 Marca.

Wczoraj już o godzinie 10 zrana zebrało się mnóstwo ludzi na drogach prowadzących do Izby niższej i zwolna liczba ich pomnożyła się do ogromnej masy. Za wygodne miejsca na galeriach ofiarowano do 5 gwineów; ale odzwierni niemogli nikogo

wpuścić, ponieważ drzwi dopiero o godzinie 6 z południa otworzone zostały. Mimo tak wielkiego natłoku niebyła jednak spokójność przerwana. Gdy Xzę Klarencyi i Xzę Wellington do wyższej Izby iechali, słyszeć się dały powszechne okrzyki radości, a gdy P. O'Connell wyszedł z pokoju, w którym wy-

Przy zaccenaiącey się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Kwietnia 1829 uprasza iey Redakcyia Łaskawych Czytelników o wczesne się zgłaszanie.

dział uznał ważność jego obioru, powitany był oklaskami. Złodzieje mieli obfite zniwo: wykradli wiele zegarków, kieszek, i t. d. Nakoniec o godzinie 6 zostały galerie otworzone i cała massa rzuciła się do nich; wiele osób, które od 6 godzin czekały, pomdlały, a innem pozdzierano suknie. We dwóch minutach zostały galerie wypełnione. Posiedzenie rozpoczęło się od wniesienia prośb; ale niecierpliwłość Izby była wielka i zewsząd krzyczano P. Peel! P. Peel! P. Peel! Gdy P. Peel zabrał głos, panowała największa cichość. Po wniesieniu o odczytanie części mowy Królewskiej tyczącej się Irlandyi, co też nastąpiło, rozbiegał w przeszło czterechgodzinnej mowie nowe emancypacyi środki, i oświadczył, iż wniesć się w tym względzie mające środki są następujące: Istniejące przeciw Rzymsko-Katolikom uciążliwe ustawy mają być tak w Anglii, iako też w Irlandyi zniesione. Katolicy co do własności porównani być mają z Dissenterami, i do obu Izb Parlamentu przypuszczonemi. Bez tych zezwoleń (dodał Mowca) wszystkie inne powiększą tylko dotychczasowe rozżalenie. Dalej oświadczył, iż ograniczenie zasiadania w Parlamencie członków Katolickich poczytanie za przeciwne polityce i poczęści niepodobne do wykonania. Także propozycją P. Wilmot Horton, ażeby Katolickie członki wyłączone były od przedmiotów tyczących się papującego Kościoła, uznać za mylną, ponieważ uwłacza równości praw. W miejsce oburzającej Katolików przysięgi nastąpić ma inna. Oświadczenie przeciw Transubstancyi będzie uchylone. Zamiast supremacyi przysięgi Katolików ma być inna naznaczona. Niemała także być przymuszaniem do dotychczasowego odprzysięgania się podczas hołdu nowemu Monarsze, ale na

miejsce dawnej zaprowadzona być ma następująca przysięga:

„Ja N. oświadczam, iż należę do Rzymsko-Katolickiej Religii. Przyrzekam szczerze i przysięgam, że N. Królowi Jmci Jerzemu IV będę wiernym i posłusznym; że ile w mocy mojej będzie bronić będę przeciw spiskom i zamachom jego osoby, Korony i powagi Królewskiej; że nie zaniedbam uwiadomić Króla, jego dziedziców i następców o każdej zdradzie i zbrodniczym przeciw nim spiskom. Przyrzekam także rzetelnie, ile będzie w mej mocy, utrzymywać, wspierać i bronić następstwo tronu, stosownie do istniejącego w tej mierze aktu. Oświadczam dalej, że twierdzenie iakoby wyklęty przez Stolicę Stą Monarcha mógł być od swoich poddanych z trenu złożony, nie jest artykułem mej wiary, którego się wyrzekam, potępiam i odprzysięgam. Oświadczam nadto, że niesądze, ażeby Papież Rzymski lub iaki bądź zagraniczny Xąż, Prałat, osoba, Kray lub Potentat i t. d. mógł mieć prawo do zwierzchnictwa lub władzy bezpośrednio lub pośrednio do tutejszego państwa lub takowe posiadać. Poprzysięgam, iż prawnie ugruntowanych w tem państwie własności, ile jest w mej mocy bronić będę, i wyrzekam się i odprzysięgam zamysłu obalenia prawnie ustanowionego w tem państwie urzędowania kościelnego, i poprzysięgam nayuroczyście, że nigdy przywilejów, które mi są nadane, nie użyję na obalenie lub pokrzywdzenie protestanckiej Religii lub protestanckiego rządu w tem Królestwie, i wyznaję, poświadczam i obławiam nayuroczyście w obliczu Boga, że niniejsze oświadczenie w każdej jego części i brzmieniu iako przysięgę bez żadnego wyjątku lub tłumaczenia sumienne dochowam.”

Katolicy przypuszczonemi być mają do wszystkich municypalnych urzędów. Mogą być szeryfami i sędziami, posiadać wszelkie stopnie wojskowe, wyjąwszy iedynie naczelnego Wodza i koronne, wyjąwszy iedynie Namiestnika Irlandyi i Lorda Kanclerza Wielkiej Brytanii. Z porządku wypada także, iż nie mogą posiadać urzędów przywiązanych do Kościoła protestanckiego, uniwersytetów, kollegiów, &c. Takim sposobem upadnie różnica między Protestantami i Katolikami. Należy iedynie wskutku tego środka podnieść prawo obiorcze od 40 szylingów do 10 funtów szterlingów podatku, co Mowca dokładnie wyjaśnił. Dalej mówił o urządzeniu Kościoła Katolickiego, o Jezuitach, którzy będąc z innych krajów oddalonemi, schronili się do naszego, i o innych zakonach, których rozszerzeniu się należy zapobiedz. Kończąc napominał powtórnie do zgody i spokojności, i ostrzegał o następnościach z odrzucenia wnieść się mającego bilu. — Gdy Minister po ukończeniu mowy usiadł, trwały długie huczne oklaski.

Gdy Mowca Izby wniósł, aby też zamieniła się w ogólny wydział, dla rozważenia ustaw tyczących się Rzymsko-Katolików, trwały spory aż do godziny w pół do pierwszej z północy, poczem odroczyła Izba posiedzenie na dzisiaj.

Na wczoraszem posiedzeniu Izby wyższej nastąpiła sankcya Królewska na bil znoszący związki Katolików. Lord Wharnccliffe dowodził, że część protestanckiego Duchowieństwa podburza lud przeciw Katolikom. Na to wszedł do Izby Biskup Londyński i ujął się żywo za swoimi kolegami.

Na dzisiejszem posiedzeniu Izby niższej oświadczył P. T. Lethbridge, iż nie będzie się więcej sprzeciwiał sprawie Katolików. P. Hen: Smith nagał wczoraszą mowę Mi-

nistra, jako łącząca z pobożnością obłudę. Margr. Chandos złożył prośbę od Glasgowu z 36,000 podpisami. O godzinie 6 wszedł do Izby P. Peel i oświadczył, iż dnia 9 b. m. wniesie bille względem Katolików i urządzeniu obiorów. Margr. Chandos nalegał, aby wniesiona przez niego próśba przeszła; lecz większością 105 głosów przeciw 76 uchwalono zamienienie się Izby na ogólny wydział.

Wyznaczony przez Izbę niższą wydział z 11 członków (pomiędzy któremi znajdował się P. Brougham) pod przewodnictwem Lorda Russel, do rozpoznania próśb przeciw obiorowi P. O'Connell, uznał we Wtorek iego obior za ważny.

Codziennie zgromadzenie się gabinetu i długie rozmowy Xięcia Wellingtona i Lorda Kanclerza z Królem, a pierwszego z Xięciem Kumberlandyi, okazują, iż rząd doznaje względem środków swoich oporu.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest d. 26 b. m. daną będzie po raz pierwszy sławna Opera z muzyką Boieldieu z romansu Waltera Scotta, przez P. Scribe napisana, pod tytułem: *Biała Dama* (La dame blanche).

Opera ta stanowiąca epokę w muzyce Francuzkiej na wszystkie Europejskie przełożona języki, rozszerzyła sławę Autora; dowiodł w niej bowiem Boieldieu nie tylko gruntowney i klassycznej znajomości muzyki; ale nadto naydelikatniejszego smaku. Kilkadziesiąt razy raz po raz wystawiona w Paryżu dotąd jeszcze licznych znalazła słuchaczy i stała się niejako panującą w świątyni dobrego gustu. Usilność zatem z jaką Dyrekcyja Teatru starała się operę tę w prawdziwym świetle wystawić, nie będzie zapewne Szanowney Publiczności obojętną, gdy znaki mitego Mistrza dzieła na oyczystey scenie zobaczy.

W Niedzielę, to jest dnia 29 b. m., daną będzie wesoła Komedya, pod tytułem: *Pensyn Panien*, czyli *Foset Turecki*. — Po czem nastąpi z upodnbaniein dwukrotnie widziana od Publiczności Komedya-Opera z mu-

zyka Jana Nowakowskiego, pod tytułem: *Szlachta czyńska, czyli Kłótia o Wioło.* — Zakończy widowisko Balet z muzyką Karola Kurpińskiego i Józefa Damse: *Wesele Krakowskie w Oycowie*, w którym J. Pani Springer i w Komedyi *Posel Turecki*, w rozmaitych solach popisywać się będzie.

W następujący Wtorek, to jest dnia 31 b. m., na Benefis Pawła Benicyina Milkowskiego, daną będzie nowa Wielka Trajedyja Rasyna wierszem przez J.W. Alberta Hrabiego Miera na język oyczysty przetłożona, pod tytułem: *Andromaka*.

Gdyby kilka słów wyrzeczonych na zaletę powyższej Trajedyi mogło co przydać do chwwały nieśmiertelnego Rasyna, którego cały świat uczony z uniesieniem uwielbia; powiedziechby można, iż jest naypiękniejszym i naywięcej rozrzewniającem dziełem tego pisarza; co się zaś tycze tłómaczenia Hr. Mier w całości, stanął obok autora, w szczegółach niekiedy przewyższając go zdanie się; zdanie o tem tłómaczeniu w Nrze 32 z b. r. Kurjera Warszawskiego poprzedniczo zamieszczonem zostało.

Dnia 23 i 24 Marca 1829 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	26 —	24 —	22 —	21 15
— Żyta	11 —	10 15	9 15	9 —
— Jęczmienia	9 15	9 —	8 —	7 15
— Grochu	11 15	10 —	9 —	— —
— Owsa	6 15	6 —	5 15	— —
— Jagieł	19 —	17 —	16 —	— —
— Rzepaku	30 —	24 —	— —	— —

W Gdańsku d. 16 Marca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący

Pszenicy	od	Złp. 1290	do 1380.
Żyta	— —	390 —	420.
Jęczmienia	— —	300 —	360.
Owsa	— —	228 —	240.
Grochu	— —	420 —	480.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Uwiedomia Publiczność, że w skutek Rozporządzenia Senatu z dnia 25 Lutego r. b. do L. 698, Austerya z gruntami do niej należącemi i z propinacją na Wodkach zwana, pół mili od Krakowa przy trakcie walnym pocztowym i furmańskim Lubelskim w Wsi Dąbiu położona, w Erbpacht czyli wieczną Arędę przez publiczną Licytacją w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych i Skarbu w dwóch terminach licytacyjnych, iako to: 15 i 30 Kwietnia, a w trzecim stanowczym 18 Maja r. b. w godzinach przedpołudniowych wydzierżawioną zostanie. O wszelkich warunkach do tej Licytacji w Biórze Kommissy Włościańskiej każde go czasu dowiedzieć się można.

W Krakowie dnia 19 Marca 1829 r.

Grodzicki.

Gadomski, Sekr. Wydz.

D y r e k c y a P o l i c y i &c.

Zaleciwszy Straż Rogatkowej zapytywanie każdej Osoby przybywającej do Krakowa, lub opuszczającej Miasto, o Nazwisko, Godność, i miejsce ostatniego pobytu, o niniejszem Rozporządzeniu zawiadomia Publiczność, tym celem, iżby każdy z przebywających Rogatki tutejszego Miasta, żądanej wiadomości Straży Rogatkowej odmawiać nie zechciał.

W Krakowie dnia 21 Marca 1829 r.

Dyrektor Policji: Mieroszewski.

Paprocki, S. D. P.

W domu przy ulicy Brackiej pod Nrem 245 na pierwszym piętrze, znajduje się Bilard z wszelkiemi rekvizytami do grania, równie i lampy do oświecenia służące, iako też i nakrycia drełiskowe z wolnej ręki do sprzedania. Można go każdego dnia od godziny 10tej zrana zobaczyć i o cenie jego w miejscu dowiedzieć się.